

Gældende formulering.

af straffelovens §§ 68, 69, 70 eller 72, kan retten bestemme, at han under varetægtsfængslingen skal anbringes i den anstalt, hvor han kan forventes genindsat. Dette gælder dog kun, såfremt han i retten har erkendt sig skyldig i den vilkårsovertrædelse, han er mistænkt for. Afgørelsen træffes efter indstilling fra anstaltens styrelse. I anstalten behandles den pågældende efter de regler, som gælder for personer, der er anbragt i anstalten i henhold til dom.

§ 1018b. Der tilkommer den, der har været anholdt eller fængslet, og som derefter frifindes eller løslades, uden at sagen forfølges til dom, erstatning for formueskade, lidelse og tort.

Stk. 2. Dette gælder dog ikke, såfremt

- 1)
- 2) frifindelsen eller påtaleundladelsen alene er begrundet i, at han findes utilregnelig.

Stk. 3. Erstatning kan nægtes eller nedsættes, såfremt den pågældende selv har givet anledning til anholdelsen eller fængslingen.

Stk. 4. Der tilkommer den, der har udstået straf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, erstatning i det i stk. 1 angivne omfang, såfremt retsfølgende bortfalder efter anke eller genoptagelse. Erstatning kan nægtes eller nedsættes, hvis den dømte ved sit forhold under sagen har givet anledning til domfældelsen.

§ 1018c. Når der i øvrigt under en offentlig forfølgning, som ikke føres igennem til dom, eller som slutter med frifindelse, er truffet foranstaltninger i medfør af § 137, stk. 1, kap. 67-69, § 777, stk. 3, § 785

Forslaget.

lovens §§ 68 og 69, hvis han selv, anklagemyndigheden og institutionens ledelse samtykker heri. Hvis helbredsmæssige hensyn eller hensynet til andres sikkerhed gør det påkrævet, kan sådan anbringelse undtagelsesvis ske uden arrestantens samtykke. I institutionen behandles den pågældende efter de regler, der gælder for personer, der er anbragt dér i henhold til dom. Arrestanten må dog ikke uden rettens godkendelse forlade institutionen, bortset fra de tilfælde, der er nævnt i § 771, stk. 2.

§ 1018a. Den, der har været anholdt eller taget i varetægt som led i en strafferetlig forfølgning, har krav på erstatning for den derved tilføjede skade, såfremt påtale opgives, eller tiltalte frifindes, uden at dette er begrundet i, at han findes utilregnelig. Erstatning ydes for økonomisk skade samt for lidelse, tort, ulempe og forstyrrelse eller ødelæggelse af stilling og forhold.

Stk. 2. Selv om betingelserne for at yde erstatning efter stk. 1 ikke er opfyldt, kan erstatning ydes, såfremt den under sagen anvendte frihedsberøvelse ikke står i rimeligt forhold til strafforfølgningens udfald, eller det af andre særlige grunde findes rimeligt.

Stk. 3. Erstatning kan nedsættes eller nægtes, såfremt den sigtede selv har givet anledning til foranstaltningerne.

§ 1018d. Der tilkommer den, der har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, erstatning efter reglerne i § 1018a, såfremt anke eller genoptagelse medfører bortfald af retsfølgens. I tilfælde af formildelse ydes der erstatning, såfremt den retsfølge, der er fuldbyrdet, er mere indgribende end den, der idømmes efter anke eller genoptagelse.

Stk. 2. Erstatning kan nægtes eller nedsættes, hvis den dømte ved sit forhold under sagen har givet anledning til domfældelsen.

§ 1018b. Efter samme regler som angivet i § 1018a kan erstatning tillægges en sigtet, der som led i en strafferetlig forfølgning har været udsat for andre straffeprocessuelle indgreb.